

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיום וחזרה- ◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- < story-מעשה O key-מקרא:	statement-מירמא ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
--	--

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
בבא קמא-מרוכה		מאן דאמר									
מימרא											
תלושין שבהרים בחזקת כל השבטים הן עומדים, ומחזירים - בחזקת אותו השבט. ואין לך כל שבט ושבט מישראל שאין לו בהר ובשפלה ובנגב ובעמק, שנאמר: (דברים א') פנו וסעו לכם ובאו הר האמורי ואל כל שכניו בערבה בהר בשפלה ובנגב ובחוף הים וגו' וכן אתה מוצא בכנענים ובפריזים ובאמוריים שלפניהם, שנאמר: ואל כל שכניו, אלמא, שכניו הכי הווי.	פא:	תניא, רבי שמעון בן אלעזר:									
ונפנין לאחורי הגדר, ואפילו בשדה שהיא מלאה כרכום.	פא:										
לא נצרכה, אלא ליטול הימנו צרור.	פא:	רב אחא בר יעקב:									
ואפילו בשבת.	פא:	רב חסדא:									
מר זוטרא חסידא שקיל ומהדר, וא"ל לשמעיה: זיל שירקיה.	פא:	[מר זוטרא חסידא]									
ומהלכין בשבילי הרשות עד שתרד רביעה שניה.	פא:										
והאי דין אפילו טל קשי לה.	פא:	רב פפא:									
ומסלקין לצדיי הדרכים מפני יתירות הדרכים.	פא:										
שמואל ורב יהודה הווי שקלי ואזלי באורחא, הווי מסתלק שמואל לצדיי הדרכים	פא:	[שמואל]									
תנאין שהתנה יהושע, אפילו בבבל?	פא:	א"ל רב יהודה:									
שאני אומר: אפילו בחוצה לארץ.	פא:	א"ל: [שמואל]									
רבי ורבי חיאי הווי שקלי ואזלי באורחא, אסתלקו לצדיי הדרכים הווי קא מפסיע ואזיל ר' יהודה בן קנוסא קמיהו	פא:	[ר' יהודה בן קנוסא]									
אמר רבי לרבי חיאי: מי הוא זה שמראה גדולה בפנינו?	פא:										
א"ל ר' חיאי: שמא ר' יהודה בן קנוסא תלמידי הוא, וכל מעשיו לשם שמים.	פא:										
כי מטו לגביה, חזיה, א"ל: אי לאו יהודה בן קנוסא את, גזרתינהו לשקך בגיורא דפרזלא.	פא:										
התועה בין הכרמים, מפסיג ויורד מפסיג ועולה.	פא:										
הרואה חבירו תועה בין הכרמים, מפסיג ועולה מפסיג ויורד עד שמעלהו לעיר או לדרך וכן הוא שתועה בין הכרמים, מפסיג ועולה מפסיג ויורד עד שיעלה לעיר או לדרך.	פא:	תנו רבנן:									
מאי וכן?	פא:										
מהו דתימא: חבירו הוא ידיע להיכא מסלק דניפסוג, אבל הוא דלא ידיע להיכא קא סליק לא ניפסוג, נהדרה נהדר בי מיצרי, קמ"ל.	פא:										
הא דאורייתא הוא	פא:										
השבת גופו מניין? ת"ל: (דברים כ"ב) והשבותו	פא:	דתניא:									
דאורייתא הוא דקאי בי מיצרי, אתא הוא תקין דמפסיג ועולה מפסיג ויורד.	פא:										
ומת מצוה קנה מקומו.	פא:										
המוצא מת מוטל באיסרטיא - מפנהו לימין איסרטיא או לשמאל איסרטיא, שדה בור ושדה ניר - מפנהו לשדה בור, שדה ניר ושדה זרע - מפנהו לשדה ניר היו שתינה בורות, שתינה נירות, שתינה זרועות - מפנהו למקום שירצה	פא:	ורמינהי:									
במוטל על המיצר, מתוך שניתן לפנותו, מפנהו לכל מקום שירצה.	פא:	רב ביבי:									
עשרה, הני חד סרי הויין	פא:	אמרי:									
מהלכין בשבילי הרשות שלמה אמרה	פא:										
הרי שכלו פירותיו מן השדה, ואינו מניח בני אדם ליכנס בתוך שדהו, מה הבריות אומרות עליו? מה הנאה יש לפלוני, ומה הבריות מוזקות לן עליו הכתוב אומר: מהיות טוב אל תקרי רע.	פא:	כדתניא:									
ומי כתיב מהיות טוב אל תקרי רע?	פא:										
אין, כתיב כי האי גוואז: (משלי ג') אל תמנע טוב מבעליו להיות לאל ידך לעשות.	פא:										
ותו ליכא? והא איכא דרבי יהודה:	פא:										

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-מרובה מימרא										
דתניא, רבי יהודה:	בשעת הוצאת זבלים, אדם מוציא זבלו לרה"ר וצוברו כל שלשים, כדי שיהא נישוף ברגלי אדם וברגלי בהמה, שעל מנת כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ								■	ז	◇
	והא איכא דר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:									ז	
דתניא, רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:	תנאי ב"ד הוא, שיהא זה יורד לתוך שדה חבירו וקוצץ שוכו של חבירו להציל נחיל שלו, ונותן לו דמי שוכו של חבירו ותנאי ב"ד הוא, שיהא זה שופך יינו ומציל דובשנו של חבירו, ונוטל דמי יינו מתוך דובשנו של חבירו ותנאי ב"ד הוא, שיהא זה מפרק את עציו וטוען פשתנו של חבירו, ונוטל דמי עציו מתוך פשתנו של חבירו, שעל מנת כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ								■	ז	◇
	ביחידאי לא קאמרינן.									!	◇